

לונדון, 20.1.46

פוליה יקרה -

כבר קיבלת וודאי את מברקי שהגעתי הנה בשלום  
(ביום ו', שלשום) ומיד סידרתי שהבנק יטלגרף לך את הכסף,  
והיום קיבלתי אשור מהבנק שעשה זאת. חזכרי - חלק מהכסף  
נוער לקניה תנור, כפי שרצית.

בקהירו ישבתי יום וחצי, וביום החמשי לפנות  
בוקר (17 לח"ו) יצאתי באווירון, ועברתי שוב את הדרך שעברנו  
יחד בפעם האחרונה : קהירו, אל אדם, מלטה, ג'פת, הורן  
(אנגליה). הטיסה בס"ה נמשכה 15 שעות, והיתה מצוינה, אם  
כי באותו יום נתפוצץ אוירון בריטי אחד בצרפת ו-24 נוסעים  
נהרגו. בעשר בערב הגענו לאנגליה. לנו שוב באותו המלון  
(Sandaeres), ובבוקר יצאתי ברכבה ללונדון.

מצאתי את ברל לוקר ביד חבושה. הוא נפל בקרב,  
ופצע את כף היד. חיים שב לפני ימים אחדים באנית, אבל בבואו  
הרגיש שוב בגרונו, והוא לא יוצא ממלוננו. אתכול ביקרתי  
אותו - וסראתו לא מצא חן בעיני. עיניו לא בריאות, ראייתו  
לקויה, אינו ישן והרגשתו בדרך כלל לא טובה. לדבריו מא  
באמריקא תנועה ציונית יותר חזקה ויותר עמוקה. אין בדעתו  
להמשיך בנשיאות אחרי הקונגרס הבא, ויש לו ראיון על נשיאות  
של שלשה: אחד מהארץ אחד מאמריקא, אחד מאנגליה. ביקש ממני  
לחשוב על זה. אמרתי שעדיין מוקדם לדבר על כך. הוא הסכים  
אתי שמוכב לסדר הקונגרס בארץ - אם הממשלה לא תפריע. הוא

עומד לבוא לארץ לסוף פברוארי ולהשאר שם עד הקונגרס. לדעתי  
ירוש שיהיה בארץ - שם יש יותר חקווה להבראהו. בין כך ובין  
כך אין פה מה לעשות.

גם דר גולדמן פה - ואף הוא חלה צשפעת. הוא היה  
בגרמניה ובצרפת, ונוסע בעוד שבוע לאמריקא.

ברודצקי אינו פה - ושלשחנו (לוקר, גולדמן ואני)  
ההיעצנו על המצב והחלטנו לשלוח מחאה לממשלה על ענין עבר-  
היירדן.

מחר בבוקר אני יוצא לפריס ברכבת. אי-אפשר היה  
להשיג מקום באוירון. אהיה עד סוף השבוע בפריס, ואסע משם  
לגרמניה (פרנקפורט, מינכן, נורנברג). משם אסע לפולין  
ולציחיה, ואשוב לפריס. אם יהיה לי אוירון שם - אסע ישר  
הביחה ואם לא אחזור ללונדון, ואטום מפה ללוד.  
כתבתי לעמוס שיבוא לפריס, ועוד אין לי ממנו  
חשובה.

שלום לגאולה, עמנואל יריב ורננה.

נשיקות

דוד.